

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. H.**, bytem X, zastoupené: JUDr. P. R., advokátem se sídlem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.3.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2015 č.j. X o *invalidní a starobní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 29.9.2014 ve výroku I. se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. P. R. se p ř i z n á v á odměna v celkové výši 7.865,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u X, č. účtu: X, VS: X.**
- III. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.3.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2015 č.j. X a současně požádala o právního zástupce, který jí byl ustanoven usnesením soudu č.j. 16Ad 23/2015-17 ze dne 1.6.2015 a to advokát JUDr. P.R.. Jelikož žaloba nesplňovala zákonem stanovené náležitosti, byla k výzvě soudu dne 30.6.2015 doplněna ustanoveným zástupcem žalobkyně, kdy byl vyjádřen nesouhlas žalobkyně se snížením starobního důchodu na částku 6.106,-Kč, neboť pro to nebyly splněny zákonné předpoklady. Žalovaná se dopouští stále stejného pochybení, které je jí opakovaně vytýkáno soudem a týká se započítání náhrady za ztrátu na výdělku v období let 1990–1994 v částce 52.798,-Kč, když žalovaná tuto dobu nepovažuje za započitatelnou a naopak jí

považuje za dobu vyloučenou, čímž je zatížen celý výpočet důchodu a způsobena nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně odkázala na dřívější rozhodnutí soudu ve věci a navrhl, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 11.2.2015 č.j. X žalovaná změnila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 29.9.2014*, kterým byl žalobkyni od 20.10.2014 snížen starobní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**) tak, že činil 6.106,-Kč měsíčně, a také jím byla zamítnuta žádost žalobkyně o zápočet náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za dobu od 1.10.1990 do 30.9.1994 ve výši 52.798,-Kč tak, že rozhodnutí doplnila o třetí odstavec ve znění: „*Žádost o uvolnění výplaty částečného invalidního důchodu ze dne 14.7.2013 od 29.7.2007 se zamítá. Účastníku řízení se podle ustanovení § 54 odst. 2 zákona a § 55 odst. 2 zákona pro splnění podmínek ust. § 58 zákona uvolňuje výplata částečného invalidního důchodu od 16.7.2008. Ve zbytku se napadené rozhodnutí potvrzuje.*“. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 11.2.2015 bylo uvedeno, že žalobkyni byl od 3.12.2001 přiznán částečný invalidní důchod a přiznáním starobního důchodu od 29.7.2007, vznikl souběh nároků na výplatu starobního a invalidního důchodu, jehož následky jsou uvedeny v ust. § 58 zákona, tedy výplata částečného invalidního důchodu byla pozastavena. Následkem zpětvzetí žádosti o starobní důchod pak došlo dnem původního přiznání starobního důchodu v důsledku zániku nároku na starobní důchod, který se vyplácel, ke vzniku nároku na výplatu částečného invalidního důchodu. Nárok na výplatu důchodu nebo jeho části ovšem zaniká uplynutím pěti let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží. Žalobkyně podala žádost o obnovení výplaty částečného invalidního důchodu dne 16.7.2013, výplata částečného invalidního důchodu byla tedy obnovena od 15.7.2008. Žalovaná provedla přepočítání této dávky v souladu platnými a účinnými předpisy ke dni přiznání, tj. 3.12.2001, se zohledněním všech zjištěných rozhodných skutečností poukázaných rozsudky Krajského soudu v Plzni, č.j. 16Cad 277/2007-51, ze dne 5.8.2008, č.j. 16Cad 42/2009-46, ze dne 27.4.2010, č.j. 16Cad 78/2009-50 ze dne 27.4.2010, č.j. 16Ad 17/2012-74 ze dne 30.5.2013 a s přihlédnutím k právnímu názoru uvedenému v rozhodnutí MPSV (*Ministerstvo práce a sociálních věcí*) ze dne 17.1.2014 č.j. 2013/80597-71; v potaz byly vzaty částky náhrad za ztrátu na výdělků. Žalovaná v napadeném rozhodnutí sdělila způsob stanovení výše částečného invalidního důchodu a vyjádřila se ke stanovení náhrad ztrát na výdělků žalobkyně. Od 20.10.2014 byl žalobkyni snížen invalidní důchod na částku 6.106,-Kč (*důvod snížení není uveden*). Na základě rozsudku soudu 16Ad 17/2012 byla žalobkyni započtena náhrada za ztrátu na výdělků za dobu od 1.10.1990 do 30.9.1994 v celkové výši 218.662,-Kč a náhrada ve výši 52.798,-Kč je obsažena v této částce. Žalovaná dodatečně v rámci námitkového řízení rozhodla o žádosti o obnovení výplaty částečného invalidního důchodu.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 31.7.2015 uvedla mimo jiné, že v napadeném rozhodnutí započítala náhrady za ztrátu na výdělků v období od 1.10.1990 do 30.9.1994 v celkové výši 218.662,-Kč po jejich rozpočtení s ohledem na vyloučené doby dle § 16 zákona. Samostatným výrokem č. II ve svém rozhodnutí ze dne 29.9.2014 zamítla žádost o zápočet náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za dobu od 1.10.1990 do 30.9.1994 ve výši 52.798,-Kč. Dále uvedla, že nesprávně realizovala předchozí rozsudky

Krajského soudu v Plzni, jednak nejprve nezapočetla správné výše náhrad a následně je nerozpočetla do jednotlivých let a měsíců, ovšem nesprávnosti byly napraveny napadeným rozhodnutím ze dne 11.2.2015 při současném respektování pravomocného zpětvzetí žádosti o starobní důchod žalobkyní. Žádostí ze dne 12.5.2013 došlé do ČSSZ dne 14.5.2013 a znovu dne 20.5.2014 po doplnění č.j. - r.č., požadovala žalobkyně zápočet další náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za dobu od 1.10.1990 do 30.9.1994 ve výši 52.798,-Kč na základě rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22.12.1997 č.j. 13Co 742/96. Náhrada ve výši 52.798,-Kč je však již obsažena v celkové částce 218.662,-Kč, která je rozpočtena a započtena, tedy žalovaná nemohla žádosti vyhovět. Porovnáním dvou osobních listů důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) žalovaná zjistila, že při zápočtu rozpočtených vyplacených náhrad za jednotlivé roky bez úpravy započítávaných částek k počtu vyloučených dob za jednotlivé kal. roky, je osobní vyměřovací základ (10.904) a tedy výpočtový základ (7.892) za roky 1986-2000 pro výpočet částečného invalidního důchodu nižší (procentní výměra 2.368) než osobní vyměřovací základ (11.902) a výpočtový základ (8.191) za stejné roky při zápočtu rozpočtených vyplacených náhrad po jejich úpravě k počtu vyloučených dob a dob nezaměstnanosti za jednotlivé kal. roky (procentní výměra 2.458). Pro žalobkyni je tedy podstatně výhodnější takový způsob výpočtu výše částečného invalidního důchodu, kdy se výše započítávaných náhrad rozpočte - úměrně upraví k počtu vyloučených dob za jednotlivé kalendářní roky a započtou se tedy náhrady „nižší“ a současně i vyloučené doby pro výpočet osobního vyměřovacího základu. Závěrem proto navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Žalobkyně v reakci na vyjádření žalované vzala podáním ze dne 11.9.2015 zpět svoji námitku ohledně nesprávného zaúčtování a započtení částky 52.798,-Kč s tím, že tato byla patrně obsažena v částce 218.662,-Kč. Setrvala však na své žalobě ohledně námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, když není zdůvodněno období let 1986–2000 a byla zjištěna chyba ve výši osobního vyměřovacího základu, který je někde uveden ve výši 11.902,-Kč a jinde ve výši 10.904,-Kč.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 26.11.2015 sdělila, že námitku výše osobního vyměřovacího základu žalobkyně neuvedla ani v námitkách proti prvoinstančnímu rozhodnutí, ani v žalobě a upozornila na zákonnou lhůtu k rozšíření žaloby. V napadeném rozhodnutí se pak žalovaná dle svého názoru řádně vypořádala s odůvodněním nutnosti dvou odlišných výpočtů osobního vyměřovacího základu, tedy jej nelze považovat za nepřezkoumatelné, a proto setrvala na svém petitu.

Žalobkyně ve vyjádření ze dne 18.12.2015 shrnula své námitky tak, že žalovaná nezapočetla do výpočtu důchodu období let 1986–1990, čímž došlo ke snížení vyměřovacího základu, nezapočetla vyloučené doby, které neměly být správně vyloučeny, nevypočetla do roku 2001 správně invalidní důchod a dále, že výpočet se týká starobního nikoliv invalidního důchodu. Dále sdělila, že po zrušujících rozsudcích krajského soudu není jisté, který důchod jí vlastně náleží a trvá na nařízení jednání ve věci.

Podáním ze dne 8.2.2016 požádala žalobkyně prostřednictvím soudu žalovanou o předložení výpočtu invalidního důchodu v souladu se zněním zrušujícího rozsudku soudu z roku 2010.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 23.2.2016 sdělila, že při zápočtu rozpočtených vyplacených náhrad za jednotlivé roky bez úpravy započítávaných částek k počtu vyloučených dob za jednotlivé kal. roky, je osobní vyměřovací základ (10.904) a výpočtový základ (7.892) nižší než osobní vyměřovací základ (11.902) a výpočtový základ (8.191) při zápočtu rozpočtených vyplacených náhrad po jejich úpravě k počtu vyloučených dob a dob nezaměstnanosti za jednotlivé kal. roky. Rozhodným obdobím jsou roky 1986 až 2000. Za roky 1986 až 1990 byly žalobkyni zhodnoceny výdělky podle evidenčních listů, jejichž správnost potvrdila žalobkyně svým podpisem. Dále žalovaná sdělila, že na OLDP se zvlášť uvádí doba zaměstnání v preferované kategorii, ale roční vyměřovací základ je dán pouze jednou částkou, která představuje výdělek za odpracovanou dobu v obou kategoriích (výpočty připojila ke svému podání). Z dokladů o výpočtu a OLDP č. 6 a 7 ze dne 24.2.2016 zaslaných žalovanou soud zjistil, že skutečnosti jí uvedené ve vyjádření ze dne 23.2.2016, jehož stejnopis byl zaslán i žalobkyni, odpovídají obsahu těchto dokladů.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že obsah odpovídá skutečnostem uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí i ve vyjádření žalované a napadené rozhodnutí ze dne 11.2.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 20.2.2015.

Podáním ze dne 14.7.2013 žalobkyně sdělila žalované, že ruší žádost o starobní důchod podanou v r. 2007 a žádá o vydání rozhodnutí o nároku na částečný invalidní důchod (pokračování) a to od 29.7.2007. Usnesením žalované ze dne 14.8.2013 bylo řízení ve věci žádosti žalobkyně o starobní důchod uplatněné dne 13.6.2007 zastaveno dle § 66 odst. 1 písmeno a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a následné odvolání žalobkyně proti tomuto usnesení bylo rozhodnutím MPSV ze dne 10.12.2013 č.j. 2013/72745-71 zamítnuto a rozhodnutí žalované potvrzeno.

Ze založeného rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.7.2014 bylo zjištěno, že podle ustanovení § 61a zákona žalobkyni od 29.7.2014 namísto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně náleží starobní důchod.

Z rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 29.9.2014 pak bylo zjištěno, že byl výrokem I. žalobkyni od 20.10.2014 snížen starobní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) zákona tak, že činil 6.106,- Kč měsíčně, a výrokem II. byl zamítnut zápočet náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za dobu od 1.10.1990 do 30.9.1994 ve výši 52.798,- Kč, a v jeho odůvodnění pak bylo mimo jiné uvedeno, že podle čl. II. bodu 5 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se invalidní důchod v uvedené výši považuje od 29.7.2014 za starobní důchod. Osobní vyměřovací základ zjištěný za roky 1986 – 2000 činil u žalobkyně 11.902,-Kč a procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 40 let pojištění činila 30,00% z výpočtového základu 8.191,-Kč, tj. 2.458,-Kč; od lednové splátky důchodu v roce 2003 náležel částečný invalidní důchod ve výši 4.066,-Kč, jež od lednové splátky v roce 2014 po zvýšení činil 6.106,-Kč měsíčně. Dále bylo uvedeno, že na základě rozsudku soudu 16Ad 17/2012 byla žalobkyni započtena náhrada za ztrátu na výdělků od 1.10.1990 do 30.9.1994 v celkové výši 218.662,-Kč a náhrada ve výši 52.798,-Kč je již v této částce obsažena, proto byl zápočet této částky na základě dopisu ze dne 14.5.2013 zamítnut.

V *námitkách ze dne 11.10.2014* žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s rozhodnutím ze dne 29.9.2014 v celém rozsahu, když v jeho odůvodnění jsou uváděny nesmysly ve výpočtech.

Z připojeného *rozsudku zdejšího soudu č.j. 16Ad 17/2012-74 ze dne 30.5.2013* vyplývá, že jím byla rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 a předcházející rozhodnutí ze dne 13.12.2011 zrušena pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení s tím, že v této věci *vydá nové rozhodnutí*, jímž bude zejména realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 17/2012 ze dne 30.5.2013, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. *Nejprve tedy vydá rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobkyni od 29.7.2007 dle § 29 písm. a) zákona* platného k uvedenému datu, přičemž při výpočtu tohoto důchodu zohlední všechny dosud zjištěné rozhodné skutečnosti, tedy nejenom skutečnosti uvedené ve shora citovaných rozsudcích zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 42/2009-46 a 16Cad 78/2009-50, *ale i skutečnosti sdělené správcem konkursní podstaty Š. a.s. dne 4.10.2011 ohledně výplaty renty, stejně tak i další skutečnosti vyplývající i z ostatních shora uvedených rozsudků Krajského soudu v Plzni, pokud dosud nebyly všechny zohledněny v případě, že předmětné částky byly zúčtovány a žalobkyni vyplaceny. V odůvodnění nového rozhodnutí budou uvedeny všechny rozhodné skutečnosti tak, aby byly srozumitelné nejenom pracovníkům žalované ČSSZ, ale zejména žalobkyni, tudíž budou vysvětleny rozdíly ve výpočtech důchodu oproti původně vydanému rozhodnutí ze dne 26.9.2007 i ze dne 13.12.2011 a ze dne 28.2.2012, jelikož rozhodnutí zrušená tímto rozsudkem všechny požadované skutečnosti neobsahovaly. Rovněž obsah OLDP, který bude přílohou (nedílnou součástí) nově vydaného rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobkyni, bude obsahovat původní údaje i nové rozhodné údaje, aby i jeho obsah byl srozumitelný bez potřeby toho, aby bylo nutno porovnávat předtím zpracované OLDP doručené žalobkyni. Žalovaná však svoji pozornost zaměří také na to, aby se vypořádala s případným zvýšením částečného invalidního důchodu, který byl žalobkyni vyplácen do přiznání starobního důchodu, tj. do 29.7.2007, dále zohlední skutečnost, že rozhodnutí o snížení starobního důchodu ze dne 13.12.2011 potvrzené rozhodnutím ze dne 28.2.2012 bylo zrušeno soudem a také rozhodne o žádosti žalobkyně o zvýšení starobního důchodu, když její rozhodnutí č. II. ze dne 8.1.2009 bylo také zrušeno soudem dne 27.4.2010, pokud tak dosud neučinila. Soud apeloval na žalovanou, aby již konečně v této věci vydala rozhodnutí, které bude v případě podání žaloby přezkoumatelné a nebude nutno jej rušit pro vady řízení (nesrozumitelnost).*

Při ústním jednání konaném dne 24.3.2016 žalobkyně prostřednictvím ustanoveného zástupce setrvala na podané žalobě s tím, že celé toto soudní řízení o její důchod se samozřejmě projevuje i na zdravotním stavu, což chce doložit *lékařskou zprávou z 1.3.2016* a žádá, aby tato zpráva byla založena do spisu (*dle MUDr. V. S. ze dne 1.3.2016 je žalobkyně dlouhodobým soudním řízením psychicky vyčerpaná, výrazně depresivní, atd., má výrazné psychosomatické potíže a psychický stav zhoršuje somatické stonání*), čemuž bylo vyhověno; žalobkyně jednání žalované i její vyjádření, výpočty a přípisy nepovažuje za důvěryhodné, a to s ohledem na dlouhodobost celého řízení a opakované rušení jejích rozhodnutí soudem a vadí jí, že řízení je vedeno o důchodu invalidním a nikoliv starobním, a má z celé věci pocit, že věc je příliš komplikovaná a už jí sama přestává rozumět; dále na pokyn žalobkyně bylo

sděleno, že soudem v roce 2010 zrušené rozhodnutí žalované nebylo dosud znova vydáno či opraveno v souladu s rozhodnutím tohoto soudu. Poté uvedla žalobkyně (*vyjádření diktovala přímo do protokolu kvůli výhradě vůči diktování obsahu jejího vyjádření samosoudkyní*), že nesouhlasí s jednáním paní soudkyně Hocké, která tady na ni křičí a nedává jí možnost, aby uvedla, že to, co se domnívá, co je správné a považuje za velmi důležité, že dosud nebyl ČSSZ vykonán rozsudek ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 78/2009-50, kde krajský soud ruší rozhodnutí pro vady a věc vrací žalované k novému řízení a rozhodnutí; ač je to již 5 let, do dnešního dne toto žalovaná neučinila a jednalo se zde o to, aby byl opětně vypočítán správně starobní důchod a z výše uvedeného je zřejmé, že se do dnešního dne nic neudělalo a tím pádem nemůže být postupováno, jako kdyby o věci rozhodnuto bylo, a proto to nemůže být vypočítáno správně. Závěrem *zástupce žalobkyně* požadoval zrušení rozhodnutí ze dne 29.9.2014 ve spojení s rozhodnutím ze dne 11.2.2015 a předložil soudu písemné vyúčtování nákladů řízení, kdy požadoval celkem částku 7.865,-Kč. *Zástupce žalované* závěrem ponechal rozhodnutí ve věci na úvaze soudu s ohledem na složitost případu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V souladu s § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění platném od 1.1.2010 je smyslem námitkového řízení přezkoumat rozhodnutí správního orgánu tak, aby na konkrétní nesouhlas a námitky účastníka řízení byla dána zcela přesvědčivá, srozumitelná a jasná odpověď formou správního aktu a vyjasnění toho, jakým způsobem k předmětnému rozhodnutí správní orgán dospěl, což v dané věci však není. Pokud účastník řízení, tj. žalobce, nezjistí z rozhodnutí jeho důvody, nemůže se proti němu účinně bránit a celé další řízení - správní i následné soudní - po podání žaloby pak postrádá svůj primární význam.

Dle § 38 písm. a) zákona pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Podle § 54 odst. 2 zákona nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu.

Dle § 54 odst. 2 zákona nárok na výplatu důchodu nebo jeho části zaniká, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím pěti let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží. *Lhůta podle předchozí věty neplyne po dobu řízení o důchodu*, po dobu řízení o prohlášení osoby za nezvěstnou anebo za mrtvou, jde-li o nárok na výplatu vdovského, vdoveckého nebo sirotčího důchodu po této osobě, a po dobu, po kterou osobě, která musela mít opatrovníka, nebyl opatrovník ustanoven. Lhůta podle věty první neplyne rovněž po dobu, po kterou trvalo řízení o neplatnosti skončení právního vztahu zakládajícího účast na pojištění (§ 11 odst. 2 věta třetí).

Podle § 58 odst. 1 zákona jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu více důchodů téhož druhu nebo na výplatu starobního nebo invalidního důchodu, vyplácí se jen jeden důchod, a to vyšší; to však neplatí, jde-li o nárok na sirotčí důchody podle § 52 odst. 2, nestanoví-li se jinak v odstavci 2. Jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu ve stejné výši, vyplácí se důchod, který si pojištěnec zvolil. Dnem úpravy výplat důchodů pro souběh zanikají nároky na důchody, které se nevyplácejí; to však neplatí, dojde-li v důsledku změny stupně invalidity ke snížení výše invalidního důchodu a nová výše invalidního důchodu je nižší než starobní důchod, který se podle věty první nevypláčí, anebo zanikne-li nárok na důchod, který se podle věty první vyplácí.

V § 56 odst. 1 písmeno c) zákona je stanoveno následující: zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Dle § 61a odst. 1-3 zákona nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně a nárok na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně pojištěnce, který nebyl účasten důchodového spoření, zaniká dnem, kterým jeho poživatel dosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let; tímto dnem vzniká tomuto poživateli nárok na starobní důchod.

Starobní důchod, na který vznikl nárok podle odstavce 1, náleží ve výši, v jaké náležel dosavadní invalidní důchod.

Nárok na starobní důchod podle odstavce 1 nevylučuje nárok na starobní důchod podle § 29 odst. 1, 2 nebo 3.

Žalobkyně se podanou žalobou v této věci domáhala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 11.2.2015 z důvodů v ní uvedených a soud na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o částečné důvodnosti žaloby. Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované zjistil, že toto trpí vadami, které způsobují jeho nesrozumitelnost. V průběhu předcházejících řízení na základě žádosti žalobkyně o přiznání starobního důchodu jí tento byl přiznán od 29.7.2007 rozhodnutím ze dne 26.9.2007 ve výši 7.257,-Kč měsíčně,

ale toto rozhodnutí bylo rozsudkem zdejšího soudu dne 5.8.2008 č.j. 16Cad 277/2007-51 zrušeno, poté bylo ještě zrušeno další rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.12.2008 dne 27.4.2010 a naposledy ve věci rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 30.5.2013 č.j. 16Ad 17/2012-74 o zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2012 a jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 13.12.2011 a poté dne 14.7.2013 žalobkyně vzala zpět žádost o starobní důchod, takže jí nadále náležel částečný invalidní důchod (od 1.1.2010 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně), který byl dosažením věku 65 let ze zákona (§ 61a) změněn (*přejmenován*) na důchod starobní ve výši, v jaké náležel dosavadní invalidní důchod, o čemž bylo vydáno rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.7.2014, ovšem žalovaná tyto změny v napadeném rozhodnutí řádně nespecifikuje a následně zmatečně používá označení starobní a invalidní důchod, když v záhlaví napadeného rozhodnutí je uvedeno, že se jedná o snížení starobního důchodu, i když se výrokem rozhodnutí uvolňuje invalidní důchod. V napadeném rozhodnutí tedy vůbec není uvedeno, od kterého data a jakým rozhodnutím náleží žalobkyni starobní důchod (jednalo se o transformaci invalidního důchodu ze zákona), tudíž není patrné, o jaké dávce bylo vlastně rozhodováno, a který důchod, od kdy a v jaké výši žalobkyni náleží, zda invalidní či starobní, od jakého data a na základě jakých rozhodných zákonných ustanovení.

Ani doplnění rozhodnutí ze dne 29.9.2014 o výrok III. o obnově výplaty invalidního důchodu od 16.7.2008 na základě její žádosti ze dne 14.7.2013 není v souladu se zákonem, když žalobkyni měl tento důchod po zpětvzetí žádosti o starobní důchod náležet po celou dobu, tj. od 29.7.2007, jelikož řízení o starobním důchodu probíhalo až do 14.8.2013, kdy bylo usnesením zastaveno řízení na základě jejího podání ze dne 14.7.2013 o zpětvzetí žádosti o starobní důchod a požadovala také vydání rozhodnutí o nároku na částečný invalidní důchod (pokračování) a to od 29.7.2007, tudíž lhůta dle § 55 odst. 2 zákona neplynula, aby bylo možné uvolnit výplatu invalidního důchodu pouze 5 let zpětně od podání žádosti, tj. uvedeného podání. Rovněž z odůvodnění rozhodnutí není patrné, proč žalovaná dodatečně v rámci námitkového řízení rozhodla o žádosti o obnovení výplaty invalidního důchodu, která byla pozastavena z důvodu přiznání starobního důchodu (od 29.7.2007) dle § 58 zákona (*navíc odkaz na přílohu přípisu ČSSZ ze dne 14.12.2011 nelze považovat za vhodný s ohledem na uplynulou dobu, proto kopie uvedeného měla být k rozhodnutí připojena jako příloha*). Přitom v rozhodnutí ze dne 20.8.2013 o uvolnění invalidního důchodu žalobkyni od 24.7.2013 je uvedena jeho výše 6.144,-Kč měsíčně, tudíž o této žádosti žalobkyně bylo rozhodnutí bezprostředně po doručení její žádosti ze dne 14.7.2013, byť nebylo rozhodnuto od jí požadovaného data a toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím MPSV č.j. 2013/80597-71 ze dne 17.1.2014, proto je nepochopitelné, proč není zdůvodněna změna rozhodnutí ze dne 29.9.2014 doplněním o třetí odstavce (*správně výrok*) týkající se uvolnění invalidního důchodu žalobkyně až od 16.7.2008.

K námitce ohledně započtení náhrady na ztrátu na výdělku ve výši 52.798,-Kč pak soud uvádí, že tuto námitku vzala žalobkyně v podání ze dne 11.9.2015 zpět, soud se jí tedy dále nezabýval.

Nesrozumitelný je dle soudu v rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.9.2014 výrok I. (*dle ČSSZ odstavce*), když z něho není zřejmý důvod snížení starobního důchodu od 20.10.2014 na částku 6.106,- Kč měsíčně, neboť i v rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.9.2014, chybí vysvětlení,

proč je od 29.7.2014 v dosud vyplácené výši invalidní důchod považován za starobní ve vztahu k výroku I. a z jaké částky byl snížen, přitom v odůvodnění je uvedeno, že od lednové splátky důchodu v roce 2004 se zvyšuje na celkovou částku 6.106,-Kč, tudíž k žádnému snížení vlastně nedošlo, když od 20.10.2014 snížený starobní důchod činí také 6.106,-Kč měsíčně.

Soud má z předložených dokladů o výpočtu a OLDP č. 6 a č. 7 ze dne 24.2.2016 za prokázané, že žalovaná v tomto směru nepochybila a žalobkyni přiznala důchod ve výši, která je pro ni s ohledem na všechny doložené skutečnosti výhodnější, ovšem žalovaná je povinna o tomto vydat rozhodnutí, které bude pro žalobkyni srozumitelné a řádně odůvodněné, tedy bez vad, které byly žalované opakovaně vytýkány. Ač vyřizující soudkyně je obeznámena s danou problematikou, přesto plně nechápe obsah odůvodnění rozhodnutí ze dne 11.2.2015 na dvou posledních stranách.

Dále považuje soud za nutné konstatovat, že v posledním rozsudku zdejšího soudu č.j. 16Ad 17/2012-74 ze dne 30.5.2013 bylo uvedeno, že vlastně nejvážnější pochybení nastalo tím, že žalovaná vydala dne 1.12.2008 rozhodnutí, jímž žalobkyni zvýšila starobní důchod od 29.7.2007 dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona na částku 7.539,-Kč, které ale bylo zrušeno pravomocným rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 42/2009-46 pro vady řízení (*vyplacená renta nebyla rozpočítána do vyměřovacího základu za jednotlivé roky*), aniž by se tehdy soud, kdy ve věci rozhodla JUDr. Ch., zabýval tím, že dle 56 odst. 1 písm. b) zákona lze zvýšit pouze již přiznaný důchod. Přestože následně v rozsudku zdejšího soudu ze dne 30.5.2013 byla žalovaná zavázána, jak postupovat dále a také na ni bylo apelováno, aby již konečně v této věci vydala rozhodnutí, které bude v případě podání žaloby přezkoumatelné a nebude nutno jej rušit pro vady řízení (*nesrozumitelnost*), žalovaná se opět nepoučila z přechozích vytýkaných chyb a její rozhodnutí ze dne 20.8.2013 o uvolnění výplaty invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně od 24.7.2013 bylo nejprve zrušeno rozhodnutím MPSV a nyní i soudem rozhodnutí ze dne 29.9.2014 i 11.2.2015.

Také soud připomíná žalobkyni, že rozsudek zdejšího soudu ze dne 27.4.2010 č.j. 16Cad 78/2009-50 byl realizován rozhodnutím žalované ze dne 13.12.2011 ve spojení s rozhodnutím ze dne 28.2.2012 (o námitkách), přičemž obě tato rozhodnutí byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 30.5.2013 č.j. 16Ad 17/2012-74, tudíž není pravdou její tvrzení uvedené při ústním jednání dne 24.3.2016, že dosud nebyl ČSSZ vykonán rozsudek ze dne 27.4.2010.

Rovněž není vůbec zřejmé, zda vůbec a pokud ano, na základě jakých rozhodných zákonných skutečností, byl shledán důvod ke snížení starobního (*dříve invalidního*) důchodu žalobkyně od 20.10.2014, když v rozhodnutí ze dne 29.9.2014 není uvedena původní částka, která byla snížena a ani důvod snížení, čímž se žalovaná v rozhodnutí o námitkách dne 11.2.2015 taktéž nezabývala a zmínka o tom není ani v žádném vyjádření žalované. Soud tedy neměl možnost zjistit, kde je od ledna 2014 správná částka výše důchodu 6.106,-Kč a částka 6.170,-Kč uvedená v osmém odstavci na téže straně 6 rozhodnutí ze dne 11.2.2015 jako náležející od ledna 2014 je písařská chyba či naopak. Rovněž není vůbec patrné, z jakého důvodu bylo dodatečně v námitkovém řízení rozhodnuto o žádosti o obnovení výplaty

částečného invalidního důchodu, která byla pozastavena z důvodu přiznání starobního důchodu původně od 29.7.2007. V této věci soud ještě konstatuje zejména kvůli žalobkyni, že způsob výpočtu invalidního důchodu žalobkyně byl opraven a také zohledněn názor zdejšího soudu, jak postupovat při započtení náhrad v jednotlivých letech za příslušné kalendářní roky, kdy bylo vycházeno z údajů předložených žalované tehdejší zaměstnavatelem žalobkyně Š. a.s., proto i kdyby došlo ještě k nějakým změnám, nejednalo by se o změny ve výši důchodu v řádech stovek korun, ale maximálně několika korun s ohledem na zaokrouhlení jednotlivých částek. Žalobkyně ani v tomto řízení nepředložila žádné důkazy na podporu svých tvrzení, která ostatně byla toliko obecná, protože je a nepochybně i nadále bude přesvědčena o správnosti svého názoru, že její důchod byl špatně vypočítán, což ale neprokázala, ani nijak blíže neupřesnila. Napadené rozhodnutí a výrok I. předcházejícího rozhodnutí bylo zrušeno pouze pro nepřezkoumatelnost spočívající v části napadeného rozhodnutí, a to zejména posledních dvou stran rozhodnutí ze dne 11.2.2015.

Napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné ze shora uvedených důvodů, když nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, která je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, zjišťuje soud ex offio. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). V této věci žalobkyně v doplnění žaloby ze dne 30.6.2015 namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí, ale nezákonnost soud neshledal, jelikož rozhodnutí byla vydána oprávněným správním orgánem i dle příslušného zákona.

Soud proto ze všech shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29.9.2014 ve výroku I. zrušil pro zjištěné vady řízení, tj. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku.

Žalovaná v této věci vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 23/2015 ze dne 24.3.2016, jehož výrok i odůvodnění bude snad konečně zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb., případně vydá další navazující rozhodnutí, pokud taková potřeba vyvstane. Novým rozhodnutím tedy žalovaná uvolní žalobkyni od 29.7.2007 výplatu částečného invalidního důchodu, který se od 1.1.2010 stal invalidním důchodem pro invaliditu druhého stupně a od 29.7.2014 se stal dosažením věku 65ti let žalobkyně ze zákona (§ 61a) důchodem starobním; v průběhu řízení žalobkyně vzala podáním ze dne 14.7.2013 zpět žádost o starobní důchod uplatněnou dne 13.6.2007, proto bylo toto řízení zastaveno až usnesením ČSSZ ze dne 14.8.2013, tudíž odpadly důvody uvedené v § 58 odst. 1 zákona, tj. souběh nároků na výplatu starobního a invalidního důchodu původně od 29.7.2007, když všechna rozhodnutí žalované o starobním důchodu (*počínaje rozhodnutím ze dne 26.9.2007*) byla soudem zrušena. Při výpočtu částečného invalidního důchodu žalovaná zohlední všechny dosud zjištěné rozhodné skutečnosti, jak jí bylo naposledy uloženo pravomocným rozsudkem zdejšího soudu č.j. 16Ad 17/2012-74 ze dne 30.5.2013 shora citovaného, který má žalovaná k dispozici. *V odůvodnění nového rozhodnutí budou uvedeny všechny rozhodné skutečnosti tak, aby byly srozumitelné*

*nejenom pracovníkům žalované ČSSZ, ale zejména žalobkyni, tudíž budou vysvětleny rozdíly ve výpočtu invalidního důchodu či případného snížení jeho výše, jak bylo uloženo žalované i ohledně tehdy žalobkyní požadovaného starobního důchodu oproti původně vydanému rozhodnutí ze dne 26.9.2007 i 13.12.2011 a 28.2.2012, jelikož rozhodnutí zrušená rozsudkem ze dne 30.5.2013 všechny požadované skutečnosti neobsahovaly. Rovněž obsah OLDP, který bude přílohou (nedílnou součástí) nově vydaného rozhodnutí o uvolnění invalidního důchodu žalobkyni, bude obsahovat původní údaje i nové rozhodné údaje, aby i jeho obsah byl srozumitelný bez potřeby toho, aby bylo nutno porovnávat předtím zpracované OLDP či OLDP a výpočty č. 6 a 7 ze dne 24.2.2016 doručené žalobkyni i soudu v této projednávané věci. Žalovaná svoji pozornost zaměří též na to, aby se vypořádala i s případným zvýšením částečného invalidního důchodu, který byl žalobkyni vyplácen do původního přiznání starobního důchodu, tj. do 29.7.2007, tudíž provede v podstatě nový výpočet výše invalidního důchodu se zohledněním všech rozhodných skutečností pro vydání nového rozhodnutí, jak jí bylo uloženo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 30.5.2013. **Soud znovu důrazně apeluje na žalovanou, aby již konečně v této věci vydala rozhodnutí, které bude v případě podání žaloby přezkoumatelné a nebude nutno jej rušit zase pro vady řízení (nesrozumitelnost), tak jako bylo opakovaně činěno do současné doby, neboť dosavadní postup žalované ve věci žalobkyně nelze nazvat než neprofesionálním.***

Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž soud připomíná, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 11.2.2015. Soud pouze podotýká, že si žalobkyně dosud o starobní důchod dle § 29 zákona kupodivu nepožádala, ač tento důchod bude pravděpodobně vyšší než dosud vyplácený bývalý invalidní důchod.

Žalobkyni byl ustanoven usnesením zdejšího soudu ze dne 1.6.2015 zástupce a to advokát JUDr. P. R., v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát (§ 35 odst. 8 s.ř.s.), proto soud jmenovanému zástupci přiznal odměnu za zastupování v požadované celkové částce 7.865,-Kč, v níž je zahrnuta i DPH ve výši 21% z částky 6.500,-Kč, tj. 1.365,-Kč, jelikož jmenovaný je plátcem DPH (evidováno u zdejšího soudu pod Spr. č. 1239/2007). Přiznaná odměna za celkem 5 úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí věci a příprava zastoupení, doplnění žaloby, sdělení a vyjádření ve věci i zastoupení při ústním jednání) a 5 režijních paušálů á 300,-Kč je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu (vyhláška č. 177/1996 Sb.), bude jmenovanému vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na jeho účet č. X vedený u X, VS: X (výrok II. rozsudku).

O náhradě nákladů řízení (výrok III. rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení požadovala.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 24. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně